

הבן תורה חשוב מכל אדם

"המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים" רש"י מפרש שהנערים - אלו מנשה ואפרים. המשגיח הגה"צ ר' זיידל אפשטיין זצ"ל תמה על כך שכשיעקב מברך את בני יוסף, יעקב מקדים את מנשה הבכור לאפרים הקטן כי כך הסדר, אך את ידיו שיכל יעקב והניח ימינו על ראש הצעיר ומאלו על הבכור. וכשיוסף רואה זאת אומר יוסף ליעקב 'לא כן אבי, כי זה הבכור שים ימינך על ראשו', אז אומר יעקב 'בך יברך ישראל... ישימך אלוך' כאפרים וכמנשה' שכשכל אבא מברך את בניו יברך שיהיו כאפרים וכמנשה, פה יעקב מקדים את הקטן לגדול.

וביאר בזה דברים נפלאים, שזה ודאי שמנשה הוא הבכור ולכן בברכות אכן הקדים למנשה ואח"כ לאפרים - יברך את הנערים וכמו שאמר רש"י 'מנשה ואפרים' קודם כל מנשה ולאחמ"כ אפרים, אלא שישנה בעיה, אפרים הרי כל הזמן היה אצל יעקב אבינו ולמד ממנו תורה, שהרי כשחלה יעקב אבינו ורצה לקרוא ליוסף שלח את אפרים וכמו שכתב רש"י 'ויאמר ליוסף הנה אביך חולה': זה אפרים שהיה רגיל לפני יעקב בתלמוד. בשונה ממנו מנשה, מנשה הוא היה עוזר לאבא שלו - 'לאשר על ביתו', מנשה נמצא במלוכה - היה לו גם קצת 'עסקנות בצרכי ציבור'...

אכן הברכה מגיעה לבכור קודם ולפי הסדר מנשה לפני אפרים, אבל כשזה מגיע לדבר שבפרהסיא כולם רואים את ידי יעקב עליהם, כולם הולכים לברך בשמם, כאן יעקב אבינו חשש, אם יראו זאת יחשבו שהעסקנים קודמים לבני תורה, ולכן 'שיכל את ידיו'.

ולכן כשיוסף בא ואומר לא כן אבי, הבכור צריך להיות בימין, אם זה מגיע למצב כזה אומר יעקב פה צריך לומר מפורש 'ישימך אלוך' כאפרים וכמנשה', כאן יעקב רואה כבר צורך להדגיש את הבן תורה לאומת אלו העוסקים בצרכי ציבור... **כי הבן תורה הוא לפני הכל.**

בדורות האחרונים ישנו מבט מוטעה, בישיבת 'תפוח' הראש ישיבה הגאון ר' אביעזר פילץ שליט"א לא מסכים שישבו עסקנים 'במזרח', הישיבה צריכה לדעת 'שהמזרח' הוא לגדולי תורה ולא לעסקנים, עד כדי שפעם הייתה בישיבה שמחה ולכבוד השמחה הגיע אחד מהעסקנים הגדולים, אדם משכמו ומעלה, כולם חשו כלפיו רגשי הכרת הטוב ורצו לכבדו ולא ידעו מה לעשות, ניגש אליו ר' אביעזר ואמר לו, 'אני יודע שמגיע לך לשבת במזרח, אתה הרי היית ראש כולל, לך באמת זה מגיע, אבל אני מפחד שהבחורים לא יודעים שאתה גם ראש כולל ויחשבו שאני מכבד אותך בגלל

שאתה עוסק בצרכי ציבור - את זה אסור לי לעשות!, זה מגיע לך אבל אני מבקש את סליחתך...'

המציאות הזו שהיום מרוממים את העסקנים ושמים אותם כחלק ניכר 'מהמזרח' זה עלול לעכר את ההשקפה האמיתית שלנו, את זה יעקב אבינו בא למנוע ולכן 'שיכל את ידיו', ואף הדגיש 'כאפרים וכמנשה'.

וזה מה שכתוב 'כל חפצין לא ישוו בה' - ואפילו חפצי שמים, כי כל העולם כולו אינו שווה לדבר אחד מן התורה.

'יששכר וזבולון' מי קודם למי

דבר נוסף יש לנו בפרשה, וגם זה נובע ממבט מוטעה שיש לנו, 'יששכר וזבולון', כולם יודעים לומר 'שהזבולון' הוא לפני 'היששכר' מפני שהוא הרי 'תמכין דאורייתא' וכמו שכתוב 'שמח זבולון בצאתך ויששכר באהלך' והרי זה לא יעלה על הדעת, שהרי כתוב 'כל נביאים לא נתבאו אלא למתהני ת"ח מנכסיו, ות"ח עצמו עין לא ראתה אלוך' זולתך'.

(מ"ן פוה"ד הגאון ר' ניסים קרליץ זצ"ל היה אומר שצריך לדעת - שותפות יששכר וזבולון הוא ככל שותף שהם מתחלקים ברווחים בשווה, אתה מרוויח מיליון - חצי מיליון 'ליששכר'... רק כך יש שותפות ממש שמקבל חצי בעוה"ב, וכמובן שהשותפות היא רק בחלק של הלימוד אבל על העמל והיגיעה אין שום קשר לשותפות, זה ודאי החלק של הת"ח בעצמו).

אלא שאין כל ספק שהת"ח הוא העיקר, 'בצל החכמה בצל הכסף', המחזיק תורה יש לו אכן זכויות גדולות אבל לעולם הוא לא שווה לאחד שיושב ולומד.

על הפרשה שלנו כתוב בחז"ל דבר מאוד מענין. מה היה היששכר וזבולון המקורי... אחז"ל בחלקו של יששכר היו גדלים פירות יפים שאין כדוגמתם בכל העולם כולו, וזבולון היה לוקח את הפירות האלו ומוכר אותם בחז"ל שהרי זבולון 'לחוף ימים ישכון', בסה"כ התפקיד של זבולון הייתה לשווק את הסחורה של יששכר, וכולם היו אומרים מהיכן פירות אלו שאין כמותם בכל העולם כולו והיה זבולון אומר לכו לבעליהם של אלו ותבינו, זה לא זן מיוחד ולא שמוסיפים בהם איזה משהו מיוחד וזה גם לא אקלים מיוחד או השקעה מיוחדת, וכולם היו תמהים, הרי הם לא משקיעים על הפירות ואיך הוא יוצא יותר טוב מכולם?! הגויים הללו הסתקרנו, והם הלכו לראות במה מדובר... ומהם הרבה גרים לישראל...

עומק היסוד שכתוב פה הוא גם לדורינו. 'הזבולון' הוא לא הבעלים,

הבעלים הוא 'יששכר'! 'זבולון' בסה"כ הוא משווק של 'יששכר'. והיום הקב"ה נותן כבר מלכתחילה את הפירות בחלק של 'זבולון' כדי להקל על 'יששכר', אבל בעצם החלק השני שייך גם הוא ל'יששכר'.

וידוע הסיפור על אותו עשיר גדול שהגיע למרן ראש הישיבה זיע"א ושאל אותו בטרונאי, מדוע צריך כ"כ הרבה ישיבות? במקום שכל הזמן נצטרך להוציא עוד ועוד כסף, מספיק שיהיו כמה ישיבות גדולות ובכך נחסוך בכסף? - מרן רה"י, לא נבהל ובשלוותו ענה לו: 'ולמה צריך כ"כ הרבה גבירים?!' - אלא מה, יש ב"ה הרבה ישיבות, ולכן הקב"ה נתן להרבה אנשים שיהיו עשירים שיהיה להם את הזכות לסייע לבני תורה.

אכן - הת"ח בעצמו, 'עין לא ראתה אלוך' זולתך' וכל ההשפעות בעולם הם בזכותו.

תורה זה לפני הכל

וזה לא רק זה שהתורה היא מעל הכל, אין שום דבר שיוכל לעמוד מנגדה, הנה, המשיגה של עץ חיים הגאון ר' לייב טודרס לוי"צ זצ"ל היה אומר, היום היצה"ר לא מגיע לאף אחד ואומר לו תתבטל, אל תלמד, הוא יודע שאף אחד לא יקשיב לו... היום היצה"ר מחפש כל מיני מצוות חסד, חתונת מצוה וכדו' וכל יום הוא מוצא לו מצוה חדשה וכך הבחור 'מלא מצוות כרימון', אבל תורה אין בו.

כשפגש הגאון ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל את אחד מבניו בחתונה ניגש הגרש"ז ושאלו אתה חברותא של החתן? ענה לו לא, ואם כך שאלו: נו, אז מה לך ולחתן? הסביר לאביו שאמרו בישיבה שיש כאן חתן שצריך שישמחו אותו וזה מצוה גדולה להשתתף ולכן הגיע אמר לו אביו ר' שלמה זלמן, כשאני הייתי בחור הייתי מהרשעים של עץ חיים, היו הרבה מצוות בכל יום - יתומים, בחורים רעבים ללחם, כמעט כל יום הייתה חתונת מצווה, רובם היו הולכים, אני הייתי הרשע שלא עושה מצוות וחסדים עם כל הנצרכים הללו, ורק ישבתי ולמדתי, כיום, אלו שעזרו ורקדו ושימחו כשהם מגיעים לחתונה מההתחלה ועד הסוף בקושי שמים לב שהם נמצאים ולא בטוח שהם בכלל מקיימים את מצות שמחת חתן וכלה, אני בחצי שעה מספיק כמה חתונות וכולם נמצאים סביבי ורואים ושמים - בגלל שוויתרתי פעם על 'מצוות' כיום בכמה דקות אני עושה אותם! היצה"ר מוצא לנו כל מיני מצוות ועסקנויות של חסד העיקר שלא נלמד, מול תורה אין לו מה לעשות, כי התורה היא מעל הכל הוא רק מטעה אותנו במה שנדמה לנו כתחליף...

הגאון רבי דוד כהן שליט"א ראש ישיבת 'חברון' אמר שמתחילת הקורונה לצערנו איבדנו הרבה גדולים ותלמידי חכמים, אבל בארץ ישראל בוקני ראשי הישיבות ב"ה הקורונה לא נגעה, ועכשיו היה הפעם הראשונה שראש ישיבה נפטר מהקורונה - הגאון ר' שלום פוברסקי זצ"ל שהיה ראש ישיבה בקול תורה במשך כששים שנה השבוע הוא נפטר מהקורונה, מה קרה? - אמר הגר"ד כהן, 'התורה מגנא ומצל'א עד היום התורה הגנה והצילה אותנו, הגיע התקופה

של חנוכה והתחילו מסיבות ויציאות וקצת רפיון - אז גם אם זה נצרך אבל זה כבר לא 'תורה' וכשאינ תורה, אין מגנא ומצל'א. 'כל חפציק לא ישוו בה' - ואפילו חפצי שמים, כי אין דבר שיוכל לעמוד מנגד.

דברים מבהילים כותב החתם סופר (בתו' ובדרשות) על מרדכי הצדיק שבמגילה כתוב שהיה רצוי לרוב אחיו ודייקן חז"ל לרוב אחיו ולא לכל אחיו שפרשו ממנו סנהדרין, לפי שהיה קרוב למלכות ובטל מתלמודו. ונתבונן הרי מרדכי בא להציל את כלל ישראל, הוא לא סתם בטל מלימודו, מה בכל זאת הביא את הסנהדרין לפרוש ממנו?

- בדרך משל נבאר את דברי החת"ס, ישנו אבא שיש לו כמה בנים האחד מתמיד עצום 'לא פסיק פומיה מגירסא', והשני קצת פחות או אפילו בטלן. אם האבא צריך איזושהי שליחות את מי הוא ישלח, פשוט שאת המתמיד הגדול הוא לא יחשוב אפילו לשלוח, כי יש אחד שבכל מצב מתבטל...

אומר החת"ס, הסנהדרין הבינו שכעת הקב"ה צריך להציל את כלל ישראל, ואם הקב"ה נתן את המשימה הזו למרדכי כנראה שיש לו איזה חיסרון בתורה שלו - עד כדי שפירשו ממנו, דבר מבהיל.

העיקרון שאנחנו רואים פה זה שאין דבר גדול מהתורה ואין דבר שיוכל להשפיע על העולם כמו דף גמרא ולכן לא מטילים את ההשתדלות על מי שפועל בכח התורה. (וכן אם אכן מצאו חיסון לנגיף פשוט וברור שזה רק בזכות הבני תורה).

ידוע המעשה שכשהקימו 'בראדין' בית חולים חיפשו תורמים למיטות ועשו אסיפה של כל הנדיבים, כל תורם היה נותן ערך של חצי מיטה או מיטה וזה כבר היה הון עתק. הגבירים היותר גדולים נתנו קצת יותר. וכל אחד שידוע שלא יכל לתרום לא פנו אליו, כשהגיעו למרן הח"ח שאלם, מדוע לא באתם אלי, אני יתן לכם 400 מיטות, כולם תמהו, הרי 400 מיטות אין גביר שיוכל לעמוד בזה, אמר להם הח"ח, יש בישיבה 400 בחורים שיושבים ועמלים בתורה, ובזכותם 400 אנשים בראדין לא יחלו. וא"כ הנה לכם 400 מיטות בבת אחת. מה שבכח הבן תורה לעשות אין אחר שיוכל לעשות.

(מרן שר התורה שליט"א מביא ביאור על מה שאנחנו אומרים בכל בוקר בברכת 'אהבה רבה' 'בעבור אבותינו שבטחו בכך ותלמדם חוקי חיים', מה השייכות בין 'ביטחון' לתלמוד תורה, משמע מכך שבלי 'הביטחון' לא היו מקבלים תורה. וביאורים רבים נאמרו בזה, אך מרן שה"ת הביא ע"כ את דברי הגמ' (סוכה מט:): 'פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה' וכי יש תורה של חסד ותורה שאינה של חסד אלא יש תורה לשמה וזה תורת חסד ויש תורה שלא לשמה זה תורה שאינה של חסד וכו'.

ובתהלים כתוב 'והבוטח בה' חסד יסובבנו'. ע"י הביטחון הקב"ה נותן באדם חסד, וכך התורה והוא אשר מכניסו לשערי תורה אשר לומדיה לשמה הם תורת חסד.)

וצריך לדעת שאמנם נכון הוא שהתורה היא הדבר הגדול ביותר, עם כל זה ישנם דברים המשפיעים בעוה"ז - יותר, יעקב אבינו אומר ליוסף 'ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי' - אומר התרגום 'בצלותי ובעותי', המשגיח הגה"צ ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל היה אומר, אמנם הדבר הכי גדול זה דף הגמרא, אבל הדרך הכי פשוטה להשיג דברים בעוה"ז הוא ע"י תפילה.

תורה זה לא דבר שאפשר לממש את שוויו בעוה"ז, אף אחד עדיין לא יצא לקנות לחמניה שמחירה בסה"כ שקל וחצי, עם שטיקל ר' חיים... הגם שהנכון הוא שווארט של ר' חיים בריסקער שווה מליונים אבל אחד שיבא עם זה למאפיה לקנות לחמניה המוכר יבקש שלא להטרידו באמצע העבודה... 'מיליון דולר' זה לא ערך שאפשר לממש כאן בעוה"ז, בשקל וחצי המוכר אפילו מוכן לתת חיוך... עם 'תורה' א"א לקנות בעוה"ז ותפילה זה הכח שהקב"ה נתן בידינו לפעול בו.

(הגאון ר' חיים קרייזוירט זצ"ל הגיע פעם להגאון ר' משה שמואל שפירא זצ"ל וא"ל יש לי ווארט להגיד לך 'זה ווארט ששווה מיליון דולר' ושאלו 'האם אתה מוכן לשלם ואני ישמיע לך אותו', 'אני לא מוכן לתת בחינם... האם אתה מוכן לשלם?' אמר לו הגרמ"ש שהוא מוכן! אמר לו הרב קרייזוירט ווארט עצום... א"ל ר' משה שמואל אני יאמר לך גם כן ווארט, הוא אמר ווארט ועל הווארט הוסיף שאלה, אמר לו ר' משה שמואל הווארט שלי שווה 2 מיליון דולר, ור' חיים הסכים לו, אמר לו ר' משה שמואל א"כ תן לי מיליון דולר עודף...)

ידוע שהסבא מסלבודקא היה אומר, למה אומרים בשבת דווקא אחרי קריאת התורה את ה'מי שברך' לחולים - כדי שזכות התורה תעמוד להם וכך יתרפאו, אבל מ"מ על אף שיש את זכות התורה עדיין צריך לעשות 'מי שברך', משום שצריך את התפילה ומתי שיש כח התפילה אחרי תורה אז כח התפילה הרבה יותר גדול ועצום.

פעמים שאדם עושה איזה השתדלות בדבר מה ומצליח, יעקב אבינו בא ומלמד אותנו 'אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי' - 'בצלותי ובעותי' משל למה הדבר דומה, אדם ניגש למנהל הבנק לקבל אישור להלוואה, המנהל מאשר וממנה פקיד שיתן לו את הכסף, והפקיד משתבח ואומר 'ראה מה נתתי לך'... 'תעריך מה שנתתי לך'... אתה נתת?! - וכי זה שלך, אתה בסה"כ פקיד זוטר... אתה בסה"כ שליח ועליך לעשות את המוטל עליך. מה שקונה כאן בעוה"ז זה התפילה, זה מה שבאמת משפיע בכל דבר, אומר יעקב אבינו 'אשר לקחתי זה מה שעשיתי המוטל עלי והשתמשתי בכח הגדול שנתנו לי 'צלותי ובעותי' - תפילה.

(מרן שר התורה הורה כשנשאל אם לעשות חיסונים, אמר מרן לעשות ולהתפלל, התפילה היא שתעזור, נכון שנצרכת גם 'השתדלות', אבל התפילה זה הכל).

וכבר סיפרנו, שפעם שאל ר' יצחק לוינשטיין זצ"ל את מרן ראש הישיבה זיע"א, הרי הראש ישיבה פתח ישיבה (ארחות) והר"ר יעקב וירז'בינסקי עושה את כל העבודה הקשה להביא את הכסף לישיבות, ואם הראש ישיבה הוא זה שפתח את הישיבה למה הרה"י לא עוזר להר"ר ר' יעקב, הדבר כ"כ כאב למרן, וענה בתמיהה וכי אני ל א עוזר לו?! אני כל הזמן מתפלל עליו! למרן רה"י זה היה פשוט שבתפילה קונים הכל!

הניסיון והמאבק עם היצה"ר מרומם את האדם

נקודה נוספת, יוסף זכה למה שלא זכה אף שבת, יוסף עצמו נחשב כאחד מהאבות 'אבות מכלל דאיכא תולדות' ליוסף היה 'תולדות' והם השבטים 'מנשה ואפרים', יוסף הוא 'אב', ומלבד זה בניו של יוסף זכו להימנות יחד עם השבטים שגם זה לא מצינו באף שבת מלבדם.

ראיתי שמביאים לבאר מה המיוחד בו שזכה לכאלו דברים, יוסף היה בשעת ניסיון, ניסיון במשך עשרים ושנים שנה ברוח הרחוב של מצרים, שהרי היה בבית פוטיפר ועם כל זה הוא עמד בניסיון - הוא ראוי להיות 'אב', ובניו 'לתולדות' - להימנות עם השבטים משום שהם אע"פ שהאווירה המצרית יכלה להשפיע עליהם הם הצליחו להישאר איתנים ולכן הם ראויים להיות שבט ישראל.

הניסיון מרומם את האדם פי כמה וכמה, יש ניסיונות קשים שמלוים אותנו במהלך החיים מי שעומד בהם כצוק איתן - זוכה, ולכל אחד יש ניסיונות.

'במחשבת מוסר' על פרשת השבוע מביא מרן הגראמ"מ שך זצוק"ל על ברכתיו של יעקב לבניו, שרואים מזה יסוד שאמנם כל בן הוא משהו אחר, לכל בן דרך משלו בעבודת ה', אבל כל אחד יכול!

לפעמים בחור מרגיש שאינו יכול, אין בו כוחות לדעת את כל התורה כולה, הוא לא מסוגל להגיע לזה וכו'... אומר הרב שך - אין בחור בעולם שאין לו כוחות לדעת את כל התורה כולה, אלא שלכל אחד יש כוחות מסוג שונה, הקב"ה לא דורש ממנו להיות כמו חבירו רק לפי הכוחות שלו, מה שודאי שכל אחד יכול!!! לכל אחד הקב"ה נותן כוחות ותכונות שונות מחבירו שעל ידם יכול לדעת כל התורה כולה!

אלא מה? - יש יצה"ר, היצה"ר מנסה לייאש את האדם, והוא מביא ע"ז את הפסוק במשלי 'ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלימו אתו' פסוק זה הולך על היצה"ר, היצה"ר מנסה להוריד את האדם מהדרך הטובה, אך כשהאדם מתגבר ונאבק עם היצה"ר לא רק שהוא מנצח אותו אלא גם אויביו ישלימו אתו' וכי יזקין לא יסור' היצה"ר ימשיך לעזור ולסייע לו להתקדם ולהתעלות.

הנה לנו, משה רבינו נאבק עם המלאכים, כשמשה ניצחם הם רק נהפכו לטובתו, והראיה לכך, ברגע שהתחילה מגיפה בעם ישראל בא מלאך המוות למשה ואמר לו שמה יכול לעמוד מנגד זה 'פיטום הקטורת', המלאכים היריבים (כביכול) של משה רבינו הפכו לידידים ולעוזרים שלו.

היצה"ר שכ"כ בקי איך להפריע ולעמוד בדרכים הוא גם יודע איך לעמוד ולעזור לאדם רק צריך להיאבק עמו ולנצחו.

כוחו של 'רגע התבוננות'

אנו השבוע גומרים את ספר בראשית עם מלכות יוסף שפרעה מינהו למושל על מצרים אשר ככל שגדל ועלה כך גדל בצדקותו וענוותנותו, ולעומת זאת פרעה היה מתנשא ועשה את עצמו לאלו', ויש בזה תמיהה ונקדים, כתוב בילקוט (יחזקאל ש"ז כח) על חירם מלך צור שאמר לו הקב"ה 'יען גבה לבך ותאמר אל אני ומושב אלוקים ישבתי' חירם עשה עצמו כאלוה הלך ועשה כל מיני דברים כביכול בדומה לקב"ה, עשה שבעה רקיעים, חי חמש מאות שנה, עבר עשרות נביאים ומלכים, נדמה בעיני עצמו כאלוה. אמר לו הקב"ה אתה ילוד אשה, מה אתה גבה לב, מה אתה מרגיש אלוה, אמר חירם אכן ילוד אישה אני אבל אני חי לעולם, כ' בחז"ל שהקב"ה הוריד אותו ממלכותו ונבוכדנצר כבש אותו וכלא אותו ולא נתן לו לאכול וחירם היה חותך אצבעותיו ואוכל מבשרו עד שמת מיתה משונה.

כעין זה מסופר בילקוט (תקסב) בחבוקק על נבוכדנצר, כשמת נבוכדנצר בקשו מאויל מרווך שימלוך תחתיו, פחד אויל מרווך ואמר אויל נבוכדנצר לא מת והוא רק מראה עצמו כמת, - נבוכדנצר היה מלך רשע ואכזר שכולם פחדו ממנו, עד כדי שבזמן מלכותו לא העלה אדם בת צחוק על פניו מהפחד... הלכו וסחבו את גופתו של נבוכדנצר ברחובות העיר וראו שהוא מת, וכל שונא ושונא שלו בא ודקרו בחרב, מיתה משונה, בזיון נורא...

והנה פרעה (כך מביא מרן שר התורה שליט"א בטעמא דקרא בבשלח בשם הפדר"א), עשה עצמו לאלו', אמר 'לי יאורי ואני עשיתי', ועם כל זה כשהמצריים טבעו בים פרעה חזר בתשובה וניצל ואח"כ עוד המשיך למלך בנינוה, וגרם לכל נינוה לחזור בתשובה, והתמיהה הגדולה היא, מה כבר קרה? וכי משפט אחד של פרעה, משפט אחד של הודאה יכול להפוך את האדם, מה שונה כ"כ פרעה מחירם מלך צור ונבוכדנצר?

והאמת היא שלנו חסר במושגים, אין לנו מושג ער כמה מחשבה אחת של תשובה, מחשבה אחת של התבוננות יכולה להפוך עולם.

בעולם הישיבות אומרים בשם מרן הרב מפוניבז' צוק"ל (עה"פ יירח את ריח בגדיו אל תיקרי בגדיו אלא בוגדיו) שזה מה שאנו

לומדים 'מיוסף משיתא' כשבאו הרומאים ורצו להוציא את כלי המקדש ולהחריב את הבית, חיפשו יהודי שיכנס לביהמ"ק ויוציא את הכלים, הבטיחו שמי שיכנס ראשון, את הכלי הראשון שהוא יוציא יוכל לקחתו לעצמו, וודאי שכדי להעז להיכנס אל הקודש פנימה צריך להיות רשע גדול כי ידעו שאחרי"ז יחריבו את הבית, ויוסף משיתא התנדב ונכנס והוציא את המנורה ורצה לקחתה לעצמו, ולא הסכימו לו ואמרו לו שזה בשביל המלך ושיכנס ויוציא דבר אחר, והוא לא רצה, - אמר 'די לי שהכעסתי את בוראי פעם אחת, שאכעיסנו פעם שניה', עינו אותו וקשרו אותו וניסרו את גופו במסור הנגרים - כמו עץ, וכל הזמן הצדיק עליו את הדין. אמרו עליו שזכה והייתה עקידתו כעקידת יצחק. ונתבונן, הרשע הכי גדול ברגע אחד הפך להיות בדרגה כעין עקידת יצחק, היתכן!?

אמר הרב מפוניבז' 'רגע אחד שהוא היה בבית המקדש' חולל את המהפיכה, פרעה ברגע אחד שמודה 'ה' הצדיק' זה כבר עולם אחר, ברגע אחד האדם משנה כיוון מקצה לקצה.

חירם דיבר גדולות ולבסוף אכל את גופו, נבוכדנצר הרגיש אלוה - נחל בזיון, לכל אדם הקב"ה נותן את הרגע, רק צריך לתפוס את אותו רגע ולעלות על הגל, ולא...

לכל יהודי יש רגעים מרוממים שבהם הוא יכול לחולל מהפיכה, רק צריך לתפוס אותם ולא לאבד חיים ב'רגע'.

שאלנו פעם את מרן רה"י זיע"א, מרן הגרא"מ שך זצוק"ל כותב בצוואתו שילמדו לע"נ 'משנה אחת או מחשבה אחת של מוסר', ושאלנו את מרן, מה יותר גדול משנה או מחשבת מוסר? ענה מרן רה"י: 'משנה אחת ודאי ערכה גדול יותר, אבל מהפכה שיכולה לעשות מחשבה אחת של מוסר בדרך כלל קשה שתעשה ע"י משנה אחת, וזה הרי יכול לשנות לו את כל החיים.

הרגע שבא עכשיו לא יבא מחר! צריך לתפוס אותו באותו רגע ולהתקדם - יש קונה עולמו בשעה אחת ויש קונה עולמו ברגע אחד - אסור לפספס.

לצערנו אנו נפרדים מחומש בראשית למשך שנה שלימה, אבל את מה שלמדנו זה מה שימשיך ללוות אותנו הלאה ויאיר את דרכינו, מזה אנחנו לא נפרדים, כעת מתחילים ספר שמות, 'שובבי"ם' כל הדרכים שמוסיפים בדרגת האדם להיות מוסיף והולך, 'אורח חיים למעלה למשכיל'.

לע"נ

הרב בן ציון ב"ר אליהו הרבסט זצ"ל
נלב"ע כ"ג טבת
תנצב"ה

לע"נ

מרת גיטל בת הרה"ג ר' יוסף יוסקה הלוי
גוטסמאן ע"ה
נלב"ע י"ז טבת
תנצב"ה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגליין במייל: 4166058@gmail.com